

L'Olot cau per la mínima i fa perillar el càrrec de Garrido

Els garrotxins perden contra el Barça B (2-1) en un partit on van dominar i van tenir les millors ocasions de l'enfrontament

El futur de Raúl Garrido al capdavant de l'Olot és una veritable incògnita que es resoldrà en les properes hores. El tècnic es jugava part del seu crèdit ahir al Johan Cruyff, on l'equip va encadenar la seva cinquena jornada sense vèncer. Per mala sort o per la manca de punteria, però el 2-1 va lluir al marcador després dels 90 minuts. Delgado va contrarestar l'obra d'art de Jandro, però Del Campo es va introduir la pilota a la pròpia porteria just abans del descans.

No vèncer ahir significava l'adeu de Garrido. O això semblava. La plantilla, molt unida amb el valencià, va arribar a Barcelona conscient del que hi havia en joc i es va demostrar amb el coratge i amb l'actitud dels jugadors sobre el camp. Ja als primers minuts, una jugada cuinada per Pedro del Campo i Masó va permetre a Soler passar-la a Xumetra, que va estavellar la pilota al pal. Més tard seria Kilian el que intentaria salvar la situació però el xut va topar amb Iñaki Peña. Garrido es mostrava còmode, tot i la situació. Malauradament, una jugada aïllada va acabar amb una falta a la frontal de l'àrea que Jandro Orellana no desaprofitaria per obrir el marcador. Cop dur per l'Olot, que es va refer amb una rematada de cap de Delgado després d'una centrada del capità Blázquez. Taules al marcador amb mitja hora de joc i els olotins seguien donant el seu màxim nivell sobre el verd. Malgrat tot, la mala sort va fer que a les acaballes de la primera part Del Campo es marqués en pròpia porteria després de tocar una centrada tancada per un jugador del Barça B. Aquest va ser un altre cop baix, Garrido va entrar directament al vestidor. S'havia de capgirar el marcador. Amb el mateix orgull i amb la mateixa empena que la primera part, l'Olot seguia dominant el filial blaugrana. Un domini habitual en l'etapa del preparador valencià, que ha aconseguit donar personalitat i dotar d'una identitat pròpia el club. L'únic que li ha calgut és un bri de sort aquesta temporada. La mateixa fortuna que no van trobar ni Delgado amb un xut a la creueta ni Kilian, disparant massa amunt a boca de canó, deixant l'Olot sense marcar. Passaven els minuts i els garrotxins notaven la fatiga de l'exigència del duel i del rival, però seguien tirant d'orgull per salvar el seu tècnic. En aquest sentit, l'últim intent, a la desesperada va ser situar a Barnils al costat dels davanters per baixar pilotes per tal que Delgado, Xumetra i posteriorment Salinas pesquessin alguna ocasió. El moviment, malauradament, tampoc va trobar el fruit esperat abans del 90. Amb els tres xiulets finals del que podria ser l'últim partit de Garrido al capdavant de l'Olot.

El que pugui passar es decidirà en les properes hores. «Jo seré la persona que prendrà alguna decisió, escoltant la junta i el cos tècnic», deixava anar el president, Joan Agustí, un cop acabat el matx. Pocs abans ja havia parlat Garrido, amb llàgrimes als ulls. El mateix entrenador que va arribar al club la tardor del 2017 per revertir una situació difícil i aconseguint la permanència. Un curs després, classificació per la Copa del Rei i l'any passat, la millor campanya que se li recorda al club a Segona B, escapçava per la pandèmia. La relació exitosa es començava a trencar la passada setmana, amb una divisió entre tècnic i directiva que sembla evident. Els malentesos sobre les fites a assolir n'ha estat el detonant. Sigui com sigui, s'ha obert una ferida que costarà curar amb el futur de Garrido a l'aire.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/01/25/laposolot-cau-minima-perillar-carrec/1085070.html?utm_source=rss